

ПОСТІГНЕМЪ ТОВА ІСТИННОЕ ПОЗНАНІЕ, ТРѢБА
ДА ГО ІСКАМЫ СЪ ЕДНА ЧІСТА І БЕЗСТРАСТНА
ДУША.

СОЛОМОНЪ.

СОЛОМОНЪ БѢШЕ СЫНЪ ДАВІДОВЪ ѿ ПЛЕМАТО
ІУДОВО. СЛѢДЪ СМЕРТЬТА ДАВІДОВА ВОЗЛѢЗЕ
НА ПРЕСТОЛАТЪ ЦАРСКІЙ, І СА ВОЦАРІ НѢДЪ
СІЧКИТѢ ІСРАІЛТАНЫ. І ЕДНА НОЩЬ КАТО
СПАШЕ, ІАВИ МЪ СА БОГЪ НА САНАТЪ, І МЪ РЕ-
ЧЕ: ІСКАЙ ѿ МЕНЕ КАКВОТО ЩЕШЪ, І АЗЪ ЩА
ТИ ГО ДАМЪ. Я СОЛОМОНЪ СМЫСЛАЛЪ МЛА-
ДОСТЬТА І ГЛѢПОСТЬТА СИ, І СА ПОМОЛИЛЪ БО-
ГЪ ДА МЪ ДАДЕ ПРЕМЪДРОСТЬ І РАЗЪМЪ ЗА ДА
ОУПРАВЛѢВА ЦАРСТВОТО СИ ПРЕМЪДРѸ І РАЗЪМ-
НѸ. БОГЪ МЪ ѿВѢЩАЛЪ: ЗАЩОТО СИ ПРЕДПО-
ЧЕЛЪ ПРЕМЪДРОСТЬ, А НЕ БОГАТСТВО, І ДРУГИ
ВРЕМЕННЫ ДОБРИНЫ, ЩА ТА НАПРАВА НЕ ТОК-
МУ НАЙ ПРЕМЪДРЪ ѿ СІЧКИТѢ ЦАРІЕ, АМИ І
НАЙ БОГАТЪ І НАЙ СИЛЕНЪ: І АКО ОУВАРДИШЪ
ВЪРНѸ МОИТѢ ЗАПОВѢДИ, ЩЕ ЖИВѢШЪ МНОГО
ВРЕМА НА ТОМЪ СВѢТЪ. ЗА ТОВА СОЛОМОНЪ
СТАНАЛЪ ТОЛКѸВА ПРЕМЪДРЪ, ЩОТО НИКОЙ НЕ

БЫЛЪ